

Decyzja

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz.572 ze zm.) - Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w składzie:

Przewodniczący - Maciej Stasiewicz
Członkowie: - Krzysztof Grosz
- Radosław Stypułkowski

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2024 r. odwołania Wioletty Anuszkiewicz oraz Zbigniewa Mieruńskiego od decyzji działającego z upoważnienia Burmistrza Gołdapi Sekretarza Gminy Gołdap z dnia 13 października 2023 r. nr WA.1431.108.2023 w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej w zakresie określonym we wniosku z dnia 1 sierpnia 2023r.

rozstrzygnięto

uchylić w całości decyzję będącą przedmiotem odwołania i przekazać sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie:

Wnioskiem z dnia 1 sierpnia 2023 r. Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński zwrócili się do Burmistrza Gołdapi o udostępnienie informacji publicznej w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2022 r., poz. 902 ze zm.). Wnioskodawcy zażądali udostępnienia odpowiedzi na pytania:

- 1) W jakiej kwocie otrzymują miesięczne wynagrodzenie Zastępca Burmistrza, Skarbnik i Sekretarz zatrudnieni w Urzędzie Miejskim w Gołdapi? W jakiej wysokości mają miesięczne wynagrodzenie ww. osoby z podziałem na wynagrodzenie zasadnicze, dodatek funkcyjny, dodatek specjalny, dodatek stażowy za okres od 1 stycznia 2022 r. do 31 lipca 2023 r.?
- 2) Jakie dodatkowe zadania lub obowiązki wykonywali ww. pracownicy w każdym miesiącu w którym został przyznany im dodatek specjalny?
- 3) Czy wyżej wymienieni pracownicy otrzymali w okresie od 1 stycznia 2022 r. do 31 lipca 2023 r. inne nagrody, premie lub dodatki? Jeśli tak, to kiedy, w jakiej wysokości i za jakie zadania lub obowiązki?

Wnioskowana informacja miała zostać przesłana na wskazany adres poczty elektronicznej.

Pismem z dnia 29 września 2023 r. poinformowano zainteresowanych, iż wnioskowana informacja stanowi informację publiczną przetworzoną, do uzyskania której niezbędne jest wykazanie szczególnego interesu publicznego. Wobec powyższego wezwano wnioskodawców do wykazania tego interesu w określonym terminie.

Ostatecznie decyzją będącą przedmiotem odwołania, organ I instancji odmówił zainteresowanemu udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej. W uzasadnieniu swojej decyzji, organ I instancji wskazał, iż niewątpliwie informacja publiczna, o której udostępnienie zwrócili się Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński jest informacją przetworzoną. Jej przygotowanie wiąże się z koniecznością poniesienia dużych nakładów organizacyjnych i osobowych, które w znaczny sposób utrudnią, zakłócą funkcjonowanie i działanie urzędu. Niewątpliwie wnioskowaną informacją organ I instancji nie dysponuje, a jej udostępnienie musiałoby wiązać się z wytworzeniem jakościowo nowej informacji o żądanej

treści i w żądanej formie, choć w oparciu o materiały źródłowe znajdujące się w posiadaniu organu. Organ opisał sposób przygotowania wnioskowanej informacji publicznej. Niezależnie od powyższego, w ocenie organu I instancji, wnioskodawcy pomimo wezwania nie wykazali szczególnego interesu publicznego w uzyskaniu wnioskowanej informacji publicznej. Tym samym organ I instancji ocenił, iż żądana informacja będąca informacją przetworzoną, nie może zostać udostępniona z uwagi na brak istnienia przesłanki ustawowej koniecznej dla udzielenia informacji przetworzonej tj. „szczególnego interesu publicznego”.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie w terminie złożyli Wioletta Anuszkiewicz oraz Zbigniew Mieruński. Wyrazili niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu I instancji. Wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zarzucili decyzji organu I instancji naruszenie: art. 61 ust 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 2 ust 1 w zw. z art. 10 ust 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. W treści uzasadnienia odwołania opisali dotychczasowy tok postępowania w sprawie oraz wskazali, iż wnioskowana informacja publiczna ma charakter informacji prostej, istniała w chwili złożenia wniosku, a jej udostępnienie wymaga jedynie czynności technicznych związanych z przekazaniem informacji zgodnie ze sposobem i formą wskazaną we wniosku. Podali, iż wnioskowane dane znajdują się w dokumentach finansowych i kadrowych urzędu. Ich udostępnienie nie wymaga zatem wytworzenia nowej jakościowo informacji wskutek podjęcia działań intelektualnych (np. analiz), co uzasadniałoby przyjęcie, że przedmiotem wniosku jest informacja przetworzona. Żądana informacja winna zostać udostępniona z uwagi na zasadę jawności gospodarowania środkami publicznymi określoną w art. 33 ustawy o finansach publicznych. Wnioskodawcy wskazali, iż działania organu I instancji odnoszące się do odmowy udzielenia informacji o wynagrodzeniach kluczowych urzędników rodzą podejrzenie o ukrywanie istotnych informacji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi.

Rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie zważyło, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Dostęp obywateli do informacji publicznej reguluje ustawa z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 902 z zm. – zwana dalej ustawą). Ustawa ta zawiera przepisy, które określają zasady realizacji zapisanego w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP prawa obywatela do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcję publiczną. Ustawa z dnia 6 września 2001 r., kompleksowo reguluje zakres podmiotowy, przedmiotowy jej stosowania oraz procedurę dostępu do informacji publicznej wskazując również ograniczenia w jej udostępnianiu.

W pierwszej kolejności należy ustalić czy wnioskowane przez Wiolettę Anuszkiewicz oraz Zbigniewa Mieruńskiego informacje stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Pojęcie informacji publicznej ustawodawca określił w art. 1 ust.1 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W świetle ustawy informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6 ustawy. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazuje się, iż przy wykładni pojęcia "informacja publiczna" należy kierować się art. 61 Konstytucji RP, w myśl którego prawo do informacji jest publicznym prawem obywatela, realizowanym na zasadach skonkretyzowanych w ustawie. Informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie, do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawie dotyczą. Informacją publiczną stanowi więc treść

wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio wytworzonych przez organ, jak i te, których organ używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań a także te, które tylko w części dotyczą organu, nawet gdy nie pochodzą wprost od niego. (por: postanowienie NSA z dnia 11 grudnia 2002 r., II SAB 105/02, Lex 137863, wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 czerwca 2007 r., II SAB/Wa 175/06, Lex 340013 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2006 r., II SAB/Wa 1/06, Lex 197599).

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie składu orzekającego Kolegium, bezspornie wnioskowana przez zainteresowanych informacja ma charakter informacji publicznej. Dotyczy bowiem co do zasady gospodarowania szeroko rozumianym majątkiem publicznym, a ta kategoria spraw została wymieniona w katalogu zawartym w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit f oraz art. 6 ust 1 pkt 5 lit c ustawy o dostępie do informacji publicznej. Pojęcie majątku rozumiane powinno być w sposób szeroki, to jest z uwzględnieniem zarówno aktywów jak i pasywów występujących po stronie danego podmiotu. Wnioskowana przez zainteresowanych informacja zawiera się również w art. 6 ust. 1 pkt 5 lit. h ustawy, gdyż odnosi się ciężarów publicznych ponoszonych na utrzymanie aparatu administracyjnego. W orzecznictwie sądowno-administracyjnym powszechnie przyjmuje się, iż w ramach wydatków podmiotu publicznego na wynagrodzenia pracowników można żądać szczegółowych danych dotyczących wydatkowania środków publicznych na wynagrodzenia konkretnej grupy pracowników zatrudnionych na określonym stanowisku, a także składników takiego wynagrodzenia (vide: wyrok NSA z dnia 24 marca 2022 r. sygn. III OSK 1129/21). Podobnie informacje o wysokości nagród przyznanych i wypłaconych każdemu z pracowników urzędu gminy z podaniem konkretnej kwoty przypisanej do konkretnego pracownika stanowią informację publiczną (vide np.: wyrok WSA w Łodzi z dnia 27 czerwca 2017r., sygn. II SAB/Łd 125/17). W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż w stosunku do osób pełniących funkcje publiczne stosuje się w ograniczonym zakresie przepisy pozwalające na wyłączenie jawności informacji ze względu na prywatność osoby fizycznej. Jawne będą zatem wszelkie akty (rozstrzygnięcia) związane z takim osobami dotyczące zmiany ich uposażenia, przyznania premii, nagród czy też dotyczące powierzenia i warunkach wykonywania funkcji (vide: WSA w Opolu z dnia 4 października 2005 r. sygn. II SA/Op 399/04). Natomiast jeżeli wynagrodzenie zawiera składanki nie związane z pełnieniem funkcji przez daną osobę, a dotyczącej sytuacji osobistej wówczas posiada to znaczenie dla zakresu ochrony wynikającej z art. 5 ust. 2 ustawy.

Nie budzi również wątpliwości, iż stosownie do art. 4 ust 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, Burmistrz Gołdapi jest ustawowo podmiotem obowiązany do udostępnienia informacji publicznej jako podmiot wykonujący zadania publiczne.

Przedmiotem sporu w rozpatrywanej sprawie jest niewątpliwie kwestia udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej jako informacji prostej albo przetworzonej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W niniejszej sprawie rozstrzygające jest zatem to, czy żądane przez wnioskodawcę informacje stanowią informację "przetworzoną", czy też informację prostą, dostępną dla każdego, niezależnie od istnienia interesu publicznego. Z kolei uznanie żądanych informacji za informację "przetworzoną", uzasadniałoby analizę tego, czy mamy do czynienia z sytuacją "szczególnie istotną dla interesu publicznego" i wówczas kwestia interesu publicznego musiałaby zostać przeanalizowana.

W ocenie Kolegium żądanie wnioskodawcy zgłoszone pod adresem organu pierwszej instancji nie może być jednoznacznie określone jako wniosek o udostępnienie informacji publicznej przetworzonej.

Należy bowiem zauważyć, iż sam proces sięgania do materiałów archiwalnych nie stanowi procesu przetworzenia informacji publicznej. Co do zasady czasochłonność, kosztowność oraz trudności organizacyjno - techniczne lub biurowe, jakie wiążą się z przygotowaniem danej informacji publicznej, także nie mogą zwalniać z obowiązku udostępnienia informacji (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 września 2009 r., sygn. II SA/Wa 978/09). Bez wątplenia w ocenie składu orzekającego Kolegium, co do zasady za informację prostą należy uznać udostępnienie informacji dotyczących wysokości i składników wynagrodzenia trzech osób (tj. Zastępcy Burmistrza Gołdapi, Skarbnika Gminy Gołdap oraz Sekretarza Gminy Gołdap) za wskazany we wniosku okres 19 miesięcy oraz wysokość uzyskiwanych za ten okres nagród oraz premii ze wskazaniem tytułów ich wypłaty.

Oczywiście udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej może czasem wiązać się z koniecznością podjęcia dodatkowy czynności angażujących czas i pracę pracowników Urzędu Miasta w Gołdapi, która zakłócałaby normalny tok działania organu. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym wskazuje się, iż w pewnych przypadkach suma informacji prostych posiadanych przez adresata wniosku może przekształcić się w informację przetworzoną, jeżeli uwzględnienie wniosku wymaga ich zgromadzenia poprzez przegląd materiałów źródłowych w których są zawarte, a ilość informacji prostych konieczna dla sporządzenia wykazu wskazanego we wniosku jest znaczna i angażuje po stronie wnioskodawcy środki i zasoby konieczne dla jego prawidłowego funkcjonowania (vide: wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 października 2011r., sygn. I OSK 1199/11). W innym wyroku Naczelny Sąd Administracyjny zauważył, iż jeżeli utworzenie zbioru informacji prostych wymaga takiego nakładu środków i zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej, a w szczególności gdy wymaga to analizowania całego zasobu posiadanych dokumentów w celu wybrania tylko tych, których oczekuje wnioskodawca, to jest to informacja przetworzona. Zbiór takich informacji nie stanowi informacji przetworzonej tylko wtedy, gdy jego wytworzenie nie wymusza analizowania posiadanego zasobu dokumentów i wyboru tylko niektórych dokumentów z tego zasobu według określonych kryteriów (vide: wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. I OSK 977/11). Suma tzw. informacji prostych może być uznana za informację przetworzoną pod warunkiem, że szeroki zakres wniosku o udostępnienie informacji wymaga użycia tak znacznych środków osobowych, np. dla zgromadzenia wielu dokumentów, ich zanonimizowania i skopiowania, iż zakłóci to normalny tok działania podmiotu zobowiązanego (wyrok NSA z dnia 21 października 2020 r. sygn. I OSK 834/20).

Z powyższego wynika, że informacja prosta może być uznana za informację przetworzoną w pewnych specyficznych przypadkach gdy nakład środków organizacyjnych, osobowych i finansowych wpływa na prawidłowy tok realizacji zadań ustawowych nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej. Niemniej w każdym przypadku okoliczności z tym związane winny być przez organ I instancji wykazane. W ocenie składu orzekającego Kolegium, to organ I instancji powinien ustalić lub co najmniej oszacować wpływ przygotowania i udzielenia wnioskowanej informacji na tok realizowanych przez niego zadań. W innym przypadku brak jest możliwości dokonania przez Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Olsztynie oceny instancyjnej w tym względzie. W tym zakresie organ I instancji winien więc oszacować czas niezbędny na wyszukanie i udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej, konieczną liczbę pracowników oddelegowanych do wyszukania wnioskowanych informacji (tj. za wnioskowany okres) oraz wskazać na związaną z tym udostępnieniem wysokość ewentualnych nakładów finansowych. Organ natomiast w istocie ograniczył się do opisu procedury udostępnienia wnioskowanej informacji, z której jednak nie wynika jaki będzie związany z tym (choćby przybliżony) nakład środków organizacyjnych, osobowych i ewentualnie finansowych.

Podsumowując w rozpoznawanej sprawie, organ I instancji rozpatrując sprawę w istocie w żaden sposób nie wykazał w uzasadnieniu swojej decyzji, iż wnioskowana o udostępnienie informacja publiczna ma charakter informacji publicznej przetworzonej. Udzielenie wnioskowanej informacji z pewnością nie będzie wiązać się z przeprowadzeniem czynności analitycznych, obliczeń czy zestawień statystycznych. Z drugiej strony organ I instancji w żaden sposób nie wykazał również, że utworzenie zbioru informacji prostych, których domaga się wnioskodawca wymaga takiego nakładu środków i zaangażowania pracowników, które negatywnie wpływa na tok realizacji ustawowych zadań nałożonych na zobowiązanego do udostępnienia informacji publicznej i tym samym pozwala stwierdzić, iż mamy do czynienia z informacją przetworzoną. Nie przedstawił w tym zakresie żadnego, nawet przybliżonego oszacowania czasu niezbędnego na wyszukanie i udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej, konieczną liczbę pracowników oddelegowanych do wyszukania wnioskowanych informacji oraz nie wskazał na związaną z tym udostępnieniem wysokość ewentualnych nakładów finansowych.

Niemniej nawet w przypadku przyjęcia, że mamy do czynienia z informacją przetworzoną, podmioty udzielające tej informacji, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy, przed jej udostępnieniem muszą ustalić i rozważyć czy jej udostępnienie w zakresie określonym we wniosku jest "szczególnie istotne dla interesu publicznego". Ocena tej "szczególnej istotności dla interesu publicznego" należy jednakże do podmiotu dysponującego informacją i to on musi wykazać brak istnienia tej przesłanki w decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Jego ustalenie następuje w kontekście różnego rodzaju zdarzeń społecznych, politycznych, gospodarczych. Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego uznaje się taką, która - ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób oraz okoliczności rozstrzygnięcia i realizacji - w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Dla uzasadnienia szczególnego interesu publicznego niezbędne jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływać skutki potencjalnie wobec dużego kręgu adresatów. W toku postępowania powinno się wykazać, że informacje, które zamierza uzyskać wnioskodawca, nie dotyczą wyłącznie jego interesu, ale że działa on w interesie publicznym, a sprawa, o której chce zostać poinformowany, ma szczególne znaczenie. **W tym zakresie organ I instancji nie uwzględnił, iż wnioskodawczynią jest Radna Miasta Goldap, która w odwołaniu uzasadniła swój wniosek w istocie szczególnym poczuciem odpowiedzialności ażeby sprawować społeczną pieczę nad realizacją zadań publicznych gminy. Jak wynika bowiem z ugruntowanego orzecznictwa sądowno-administracyjnego, charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realna możliwość wykorzystania uzyskanej informacji mają wpływ na ocenę istnienia szczególnego interesu publicznego uzasadniającego uwzględnienie wniosku. Przykładem takiego podmiotu może być poseł zasiadający w komisji ustawodawczej Sejmu, radny lub też minister nadzorujący działalność podległego mu resortu. Podmioty nie pełniące tego rodzaju funkcji również mogą być w stanie wykazać swoje indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domagają, w sytuacji gdy np. występują w określonych procesowych rolach uczestników postępowań dotyczących tworzenia lub kontrolowania aktów normatywnych(vide: wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2014 r. sygn. I OSK 2111/13).**

W literaturze wskazuje się, że charakter lub pozycja podmiotu żądającego udzielenia informacji publicznej, a zwłaszcza realne możliwości wykorzystania

uzyskanych przez niego danych, mają wpływ na ocenę istnienia interesu publicznego uzasadniającego udzielenie mu stosownych informacji przetworzonych. Jako przykład podmiotu mającego takie możliwości wskazano właśnie m.in. radnego, gdyż w codziennym działaniu ma on rzeczywistą możliwość wykorzystywania uzyskanych informacji publicznych w celu usprawnienia funkcjonowania odpowiednich organów. **Zauważono ponadto, że dla dokonania prawidłowej oceny, czy udzielenie informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, znaczenie ma nie tylko intencja wnioskodawcy i wskazany przez niego cel, ale także istota i charakter żądanej informacji, gdyż w przepisie art. 3 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy chodzi m.in. o to, czy uzyskanie danej informacji przetworzonej może mieć realne znaczenie dla funkcjonowania określonych struktur publicznych w konkretnej dziedzinie życia społecznego i wpływać na usprawnienie wykonywania zadań publicznych dla dobra wspólnego danej społeczności (zob. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz, Warszawa 2016, s. 80-81).** Wskazywanym w literaturze interesem publicznym przemawiającym za udostępnieniem informacji przetworzonej jest m.in. poprawa samorządów i wspólnot lokalnych. Ustalenia doktryny, podające przykładowo radnych jako podmioty mające realną możliwość wykorzystania uzyskanej informacji przetworzonej w interesie publicznym (dla korzyści ogółu), co ma przemawiać za jej przetworzeniem i udostępnieniem im przez organ - zostały podzielone w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (zob. wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r., I OSK 2721/13; wyrok NSA z dnia 15 maja 2015 r., I OSK 1056/14; wyrok NSA z dnia 6 lutego 2015 r., I OSK 583/14; wyrok NSA z dnia 18 grudnia 2014 r., I OSK 143/14; wyrok NSA z dnia 7 sierpnia 2014 r., I OSK 2577/13; wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r., I OSK 2787/13 i I OSK 2811/13; wyrok NSA z dnia 21 maja 2014 r., I OSK 2698/13; wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2014 r., I OSK 2111/13; wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2011 r., I OSK 1737/11; wyrok NSA z dnia 9 listopada 2011 r., I OSK 1365/11; wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2010 r., I OSK 1768/10). Powyższy pogląd znajduje odbicie w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych, w którym podnosi się, że zasadniczo prawo do uzyskania informacji publicznej przetworzonej ma jedynie taki wnioskodawca, który jest w stanie wykazać w chwili składania wniosku swoje możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, tj. uczynienia z niej użytku dla dobra ogółu w taki sposób, który będzie przeważał nad szeroko rozumianymi kosztami wytworzenia informacji przetworzonej. Innymi słowy, korzyści z upublicznienia tej informacji muszą być większe niż konsekwencje zaabsorbowania środków osobowych, rzeczowych i czasowych organu na jej przetworzenie. Nie chodzi tu jednak o udowodnienie takich możliwości, lecz co najmniej o ich przekonujące uprawdopodobnienie. O szczególnie istotnym charakterze interesu decydują czynniki natury podmiotowej i funkcjonalnej (zob. wyrok NSA z dnia 18 grudnia 2014 r., I OSK 143/14). W istocie, skoro dla udostępnienia informacji przetworzonej znaczenie ma to, czy wnioskodawca ma indywidualne, realne i konkretne możliwości wykorzystania dla dobra ogółu informacji publicznej, której przygotowania się domaga, to analiza prowadzona pod tym kątem przez organ nie może pomijać możliwości wynikających z pełnionego mandatu radnego.

W analizowanej materii organ rozważając, czy radny ma prawo uzyskania informacji publicznej o charakterze przetworzonym, musi zweryfikować, czy dana informacja jest potrzebna wnioskodawcy w związku z wykonywanym przez niego mandatem. Organ może zatem odmówić udostępnienia informacji przetworzonej radnemu, jeżeli wykaże, że informacja ta nie jest wnioskodawcy potrzebna w związku z pełnieniem obowiązków radnego danej jednostki samorządu terytorialnego, gdyż wówczas jej uzyskanie przez radnego nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W tym celu może przykładowo porównać normatywne obowiązki radnego (wynikające z ustawy o samorządzie gminnym i statutu jednostki samorządu terytorialnego) i

możliwość wykorzystania w ich realizacji żądanej informacji przetworzonej dla interesu publicznego - a następnie wykazać, że informacja ta nie mieści się w przedmiotowym zakresie (vide: wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 września 2016 r. sygn. I OSK 660/16).

Wskazane wyżej uchybienia naruszające normy postępowania administracyjnego - art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 kpa, miały istotny wpływ na wynik sprawy. W związku z tym, na mocy art. 138 § 2 kpa zaskarżona decyzja podlega uchyleniu, a sprawa zostaje przekazana organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ pierwszej instancji powinien - mając na względzie powyższe uwagi - dokonać rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W zależności od poczynionych ustaleń organ podejmie stosowne rozstrzygnięcie w sprawie, którego treści tut. Kolegium nie przesądza.

Z powyższych względów należało uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi.

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, ul. Kajki 10/12, 10-547 Olsztyn. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r., poz. 1634 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100,00 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Przewodniczący: - .....
Członkowie: - .....
.....

Otrzymują:

1. Wioletta Anuszkiewicz,
2. Zbigniew Mieruński, eP
3. Burmistrz Gołdapi (z aktami sprawy).